

Bu sayıda...

Sayımıza “Kapana Kısılmışken: Siyaset İmkânı” adını verdik. Bir yandan otoriter siyaset ve retoriğin hâkim siyaset biçimi haline gelmekle kalmayıp her türden muhalif tutumu, medyayla da el ele verip kriminalleştiren fonksiyonu, diğer yandan siyasal alanın artık devletle özdeşleşir hale gelmesi –ki bu muhalefetin tutumunu da etkileyen çok daha geniş bağlamli bir sorundur– ve popülizm tartışmalarının derinleşiyor sanılırken aslında belki de tarih-dışı bir yüzeyselliği barındırması ve tüm bunların sonuçlarının karamsar bir kapana kısılmışlık hissini körüklemesi...

Bu eksenleri daha da uzatabilir, çeşitlendirebiliriz. Ama bütün bunların arasından bir imkân görmek, görmeyi denemek de meşrudur herhalde.

İsmet Parlak ve Yağız Alp Tangün, medya dünyasının “kanaat teknisyenleri”ni inceleyerek, 2013-2017 yılları aralığında oluşturulan vaka seti çerçevesinde köşe yazarlarının “dil stratejilerini” ele alarak siyasal alanı havasız-soluksuz bırakan komploculuğu tartışıyor. Mesut Yücebaş, yazısında “samimiyet”i, samimiyete çağırın söylemi, Eleştirel Teori perspektifinden bir sorgulamaya tabi tutuyor, samimiyetin popüler kültürdeki anlamlarına bakarak onun siyasal ve kültürel boyutlarını belirginleştiriyor. İlyas Söğütlü, Cornelius Castoriadis’in çalışmalarından yola çıkarak yaderkliğe alternatif olarak bir özerklik siyasetinin, daha doğrusu “bir özerklik praksiisi olarak siyaset”in hangi koşullarda ve ne tür durumlarda olanaklı olduğunu inceliyor. Deniz Yonucu, “isyan/muhalefet bastırma teknikleri”ni, tartışma yürüten analitik bir üslupla, Türkiye’den de örneklerle tartıştığı yazısında, devlet şiddetinin poliseye teknikler aracılığıyla nasıl gerçekleştirildiğini göstermeyi deniyor. Alper Aslan’ın metni Bauman’ın “turist” metaforundan yararlanarak turist bakışı olarak adlandırdığı bir perspektiften günümüzün akışkan modern dünyasında akademinin eşitsizliklerle nasıl ilişkilendiğinin bir eleştirisini sunuyor.

Umut Şumnu ise 20. yüzyıl düşüncesinde önemli bir yer tutan ev/evsizlik tartışmalarını, Jorge Luis Borges’in “Asterion Evi” öyküsü üzerinden bize gösterirken, Le

Corbusier, Heidegger, Gaston Bachelard, Frederick Kiesler, Freud, Derrida ve Deleuze gibi düşünürlerin bu tartışmaya ilişkin görüşlerini de belgelemeyi ihmal etmiyor, bizi kavramsal bir yolculuğa çıkarıyor. Muammer Volkan Atuk, "Bahailerin Akka Sürgünü"nü vesile ederek bize, tarihselliğe ve uluslararası ilişkilere dayalı politik bağlamı ıskalamadan, "modernleşen ve merkezileşen bir imparatorlukta farklı dinî gruplara yönelik tutumların" nasıl anlaşılabilirliğine dair bir perspektif sunuyor. Muhsin Soyudoğan, Osmanlı İmparatorluğu'nun bir garibinin, Divane Müslüm'ün trajikomik hikâyesini anlatıyor. Bu son derece acı ve kıymetli mikro-tarih çalışmasının Osmanlı'da 17. yüzyıl başlarındaki ekonomi-politik gelişmeleri yakalayabilmesi, oldukça zengin bir malzemeye sahip bu çalışmayı daha da değerli kılıyor.

Son olarak, sayımızda bir kitap eleştirisine de yer verdik. Ebru Deniz Ozan, Benedict Anderson'un *Sınırları Aşarak Yaşamak* adlı kitabını etüt ederken Anderson'un bir toplumsal meseleyi nasıl ele aldığını, onu ele alırken hangi motivasyonlarla hareket ettiğini öne çıkaran bir değerlendirme yapıp kitapla tartışarak, değerli bir sosyal bilimcinin yaşamından kesitleri merak eden okuyucunun dikkatine sunuyor.

AYBARS YANIK